

Šulinys

Nr. 32
2013 m. Gruodis

Merkinės Vinco Krėvės gimnazija

Mokytojų diena

Spalio ketvirtą dieną penktadienį mūsų gimnazijoje buvo švenčiama Mokytojų diena. Jau ankstyvą šios ypatingos dienos rytą mylimiausius mokytojus pasitiko pakylėtos nuotaikos abiturientai, kurie mokytojams dovanojo ypatingo grožio, savo rankomis pagamintus, išskirtinius amuletus, sveikindami su Mokytojų diena ir dėkodami už nuoširdų jų gerumą. Pirmoji staigmena mokytojų laukė antrajame aukšte – šiltų spalvų išpuoštas mokytojų kambarys. Čia šventės kaltininkai galėjo atsipūsti ir pasidžiaugti savąja diena. Kaip ir įprasta, šventinę dieną vyko tik keturios pamokos, kurias vedė mūsų gimnazijos abiturientai.

Pasibaigus pamokoms, vienadieniai mokytojai pakvietė daugiadienius kolegas į pagrindinį šventės renginį – tradicinį moksleivių parengtą koncertą. Jį pradėjo gražius žodžius mokyto-

jams išsakę vedėjai – abiturientai Laurynas Juškevičius ir Eglė Barysaitė. Renginio metu daug šypsenų ir juoko sukėlė pedagogams skirtos nominacijos, kuriose kiekvienas mokytojas buvo įspūdingai įkūnytas į tam tikras fotomontažines nuotraukas. Artėjant renginio pabaigai, dar kartą sveikinimo žodį tarė gimnazijos abiturientai ir gimnazijos direktorė Regina Sakalauskienė.

Puiki nuotaika Mokytojų dieną lydėjo visus: ir mokytojus, ir mokinius. Jos metu pirmieji turėjo galimybę bent akimirką atsipūsti ir pasidžiaugti savo diena, o antrieji – pasijusti labiau subrendę, atsakingi ir iš visos širdies padėkoti mokytojams – žmonėms, kurie kantriai veda klaidžiais žinių ir gyvenimo labirintais. Ačiū Jums, mielieji Mokytojai.

Žydrūnė Lukaševičiūtė, IVa g kl.

Pagerbtas žydų genocido aukų atminimas

*Gimnazijos mokiniai pagerbė aukas pagal žydų mirusiųjų pagerbimo tradicijas, prie paminklų padėdami po akmenuką.
Eimanto Vitkausko nuotraukos*

Rugsėjo 23-iąją minima Lietuvos žydų genocido aukų atminimo diena. Tą dieną, 1943-iaisiais, buvo sunaikintas Vilniaus getas. Kaip ir kasmet, pagerbdami žydų genocido aukas, mūsų gimnazijos mokiniai lankė Merkinėje esančius paminklus nužudytiems žmonėms atminti.

Merkinės žydai buvo sušaudyti 1941m. rugsėjo 10 d., netoli žydų kapinių esančiame pušynėlyje. Pagal vokiečių dokumentus, Merkinėje buvo nužudyti 854 žydai: 223 vyrai, 355 moterys ir 276 vaikai. Duobes su palaikais užkasė suvaryti miestelio ir aplinkinių kaimų gyventojai. Taip buvo sunaikinta sena Merkinės žydų bendruomenė, garsėjusi verslumu.

Mokytojas Eimantas Vitkauskas

Scenoje mažieji gimnazistai

Europos kalbų diena

Rugsėjo 24 d. įvyko tradicinis renginys, skirtas Europos kalbų dienai paminėti „Visos kalbos suplaukia į Lietuvą“. Nuo 2001 m. Europos kalbų diena yra minima kasmet, rugsėjo 26-ąją. Šią idėją nuolat palaikė ir palaiko Europos Taryba, įsikūrusi Strasbūre tam, kad padidėtų žmonių susidomėjimas kalbomis, juk vien Europoje jų yra 225. Mūsų gimnazijoje be gimtosios lietuvių kalbos yra galimybė mokytis anglų, prancūzų arba rusų kalbų.

Renginio metu galėjome išgirsti, kaipgi skamba pasilabinimai skirtingomis kalbomis. Klausėmės angliškai atliekamos jungtinės trečiokų – penktokų grupės dainos „My Bonnie lies over the ocean“. Iag klasės mokinės Ieva ir Lina Krušniauskaitės angliškai skaitė Algimanto Baltakio poeziją, o šių eilėraščių lietuvišką variantą susirinkusiems perteikė IIIg klasės mokinė Rasa Stanevičiūtė. Taip pat scenoje išgirdome aštuntokės Ronetos Saveiskytės džiazio ritmu atliekamą dainą „Straighten Up and Fly Right“, o visa aštuntokų klasė sudainavo Rod'o Stiuarto dainą „Sailing“.

5 klasės mergaitės Kamilė Daugevičiūtė,

Modesta Turauskaitė, Miglė Krutulytė ir Rugilė Ulbinaitė lietuviškai perskaitė Salomėjos Nėries eilėraštį „Kodėl tyli žemė?“, o septintokė Modesta Čaplikaitė jį deklamavo prancūziškai. 8 klasės mokiniai Gabrielė Lukšytė ir Kristupas Černiauskas suvaidino viduramžių prancūzų truvero Adam'o de La Halle'o pastoralės „Le Jeu de Robin et de Marion“ ištrauką. Tą pačią ištrauką jau lietuviškai suvaidino abiturientai Matas Pauliukas ir Emilija Lesniauskaitė. Beje, visą šią knygą iš senosios prancūzų kalbos į lietuvių kalbą išvertė mokytoja Rita Černiauskienė 2004 metais.

Neliko nuošalyje ir rusų kalbos gerbėjai. Ištraukas iš Aleksandro Puškino poezijos skaitė IIbg klasės mokiniai Rytis Jocys ir Urtė Fialkovskytė, o vertimo tekstą perteikė Einoras Karlonas bei Reda Masionytė. Itin nustebino neseniai susikūrusios grupės „Trys – keturiose“ pasirodymas. Trys mokytojos nuotaikingai sudainavo pusiau lietuviškai – pusiau rusiškai skambančią dainą, parodydamos mokiniams, jog gimtąją kalbą reikia itin gražiai mokėti, nes makaroninė kalba teršia gimtinės dvasią.

Gausiai susirinkę žiūrovai ir dalyviai

Šį spalvingą ir nuotaikingą renginį, kurio organizatorė šiemet buvo anglų kalbos mokytoja Audronė Streikuvienė, vedė IIIg klasės gimnazistės Dovilė Stanulytė ir Meda Sabonytė. Mokytojai Audronei talkino ir mokinius paruošė kalbų mokytojai: Asta Tarailienė, Renata Černiauskienė, Irena Lužienė, Rasa Osinskienė, Karolis Baliutis, Renata Varanavičienė, Rita Černiauskienė, Kęstutis Breidokas. Renginio

apipavidalinimu rūpinasi aš, Vytautas Černiauskas, o stendą, puošiantį Gimnazijos fojė, ruošė mokytoja Rūta Lesniauskienė.

Smagu buvo matyti gabius vaikus scenoje ir girdėti, kaipgi suskamba įvairios Europos kalbos Merkinės žemėje.

Mokytojas Vytautas Černiauskas
Monikos Turauskaitės, IVg kl. nuotraukose

Aštuntokai atlieka Rod'o Stiuarto dainą „Sailing“

„Verslumo savaitė“

Ekonomikos mokytojos Rimos Jauneikienės dėka mūsų gimnazijoje lapkričio 11 – 15 d. vėl vyko tradicine tampanti „Ekonomikos savaitė“. Šią savaitę gimnazistų laukė įvairios veiklos bei susitikimai. Antroka, vadovaujami mokytojos Zitos Kulakauskienės, žiūrėjo filmuką „Lietuvos pinigai“, sužinojo, kada atsirado seniausios monetos ir kokia jų buvo vertė, sprendė „Pinigėnų pratybų“ užduotis, skaičiavo ir lygino tarpusavyje litus bei centus, mokėsi tvarkyti kišenpinigius ir taupyti pinigus. Prisijungdami prie verslumo savaitės, ketvirtokai žaidė stalo žaidimą, kuriame, pirkdami ir parduodami nekilnojamąjį turtą,

varžėsi dėl turtingiausio žaidėjo titulo, jiems vadovavo mokytoja Rasa Aleksiūnienė. Trečiokai su mokytoju Antanu Kulakausku lankėsi Merkinės parduotuvėje „Strauja“. Susipažino su prekių išdėstymu, kainomis, tyrinėjo, kas brangu, o kas pigu šioje parduotuvėje.

Mokytojas Vytautas Černiauskas

Trečiokai lankėsi „Straujos“ parduotuvėje.

Mokytojo Antano Kulakausko nuotr.

Ketvirtokai mokosi verslo ypatumų, žaisdami „Monopolį“. Mokytojos Rasos Aleksiūnienės nuotr.

Verslumo savaitės” renginius IVg kl. mokiniai pradėjo kurdami reklamą pasirinktai prekei. Mūsų tikslas buvo sukurti reklamą, kuri patrauktų pirkėjų dėmesį. Pasidalinę grupėmis piešėme, karpėme, klijavome, kūrėme šūkius, įgytas pamokų metu žinias pritaikėme praktiškai. Stengėmės, kad reklama būtų kuo įdomesnė akiai ir suteiktų informaciją. Pamoka prabėgo labai greitai, net nepastebėjome, darbas labai patiko.

Eglė Barysaitė, IVg kl.

Lapkričio 14 d. Ig kl. mokiniai per ekonomikos pamoką, norėdami įsivaizduoti, kaip veikia rinka, žaidė „Rinkos“ žaidimą. Tam reikėjo pasiskirstyti pardavėjais ir pirkėjais. Kiekvienas pardavėjas ir pirkėjas gavo kortelę, kurios, šiukštu, negalima niekam rodyti. Pardavėjui nurodyta, kiek jam pačiam kainavo prekė, pvz. obuoliai. Pirkėjas irgi gauna kortelę, tačiau kitos spalvos, joje nurodyta, kiek jis turi pinigų obuoliams

pirkti. Kad geriau įvertintume, kaip mums sekasi prekiauti rinkoje, savo sąsiuvinuose nusibraižėm lentelę, joje užrašėme kainas, kurios buvo nurodytos mūsų gautose kortelėse, ir kainas, kuriomis pirkome arba pardavėme savo prekę. Mokytoja ir jos pagalbininkai padarė lentelę ir žymėjo, kuria kaina sandorių sudaryta daugiausia. Žaidėme keletą ratų. Stebėjome rašomas sandorių kainas, kad žinotumėme, kokios kainos vyrauja mūsų rinkoje. Žaidimui pasibaigus susumavom savo pelną ir nuostolius. Vieni turėjo daugiau pelno nei nuostolio, kiti atvirkščiai. Nepaisant to, žaidimas visiems patiko. Buvo įdomu sužinoti savo derybines galimybes. Šis žaidimas puikiai parodo, kaip veikia rinka. Iš jo paaiškėja, kaip nusistovi kaina konkurencinėje rinkoje, kur tą pačią prekę parduoda daug pardavėjų, o perka daug pirkėjų.

Šarūnė Aranauskaitė, Ig kl.

Lapkričio 14 d. Ig – IVg kl. gimnazistai susitiko su Valstybinės mokesčių inspekcijos atstovėmis. Pagrindinė šio susitikimo tema buvo „Valstybės tarnyba – karjera ar tarnystė“. Viešnios maloniai supažindino ir paaiškino mums, kas yra valstybės tarnyba, kokias funkcijas atlieka VMI, ir trumpai supažindino su šiuo laikotarpiu visiems itin aktualia bei svarbia tema – mokesčiais. Mokesčiai supa mūsų gyvenimą, su jais susiduriame kasdienybėje. Itin dažnai jie mums sukelia neigiamas emocijas, antipatiją. Tačiau retai mes žinome, kas gi yra tie „tikrieji mokesčiai“. Tad VMI atstovės pateikė šiuolaikinius mokesčių pavyzdžius, įrodė, kad visuomenė dažnai klysta kalbėdama apie

mokesčius ir neretai juos painioja su mokėjimais už paslaugas ir prekes. „Mokesčiai yra viena iš pagrindinių sudedamųjų mūsų valstybės biudžeto dalių. Vėliau už juos yra mokamos pašalpos, suteikiamos sveikatos paslaugos, finansuojamas švietimas ir t.t.“ – teigė viena iš VMI atstovių. Mūsų gimnazistai dėkoja už aktualų ir naudingą susitikimą, kuris pakeitė jų požiūrį į mokesčius ir padėjo suprasti, kad mokesčių negalima slėpti, o juos reikia mokėti, nes jie lemia visuomenės ekonominę gerovę.

Kristina Jankeliūnaitė, IVg kl.

*Susitikimas su VMI atstovėmis.
Mokytojo Vytauto Černiausko nuotr.*

„Šauniausia klasė“

Penktadienį, rugsėjo 27 dieną, mūsų gimnazijoje vyko renginys „Šauniausia klasė“. Renginį vedė Ila gimnazijos klasė. Atskirų klasių (nuo 6-os iki Ila g kl.) mokiniai sudarė komandas po penkis asmenis.

Renginys prasidėjo viktorina. Komandoms buvo užduodami klausimai iš mokyklos gyvenimo. Už teisingą atsakymą komanda gaudavo po du taškus, bet jeigu atsakymas būdavo neteisingas, į klausimą galėjo atsakyti bet kuri kitų klasių grupė. Viktorinos dalyviams teko pasukti galvas išgirdus ir keletą sudėtingesnių klausimų. Vienas iš jų – „Kelintais metais pradėjo veikti progimnazija?“ Išgirdome daug atsakymų, bet, deja, neteisingų, galiausiai renginio vedėjai sulaukė taip ilgai laukto varianto: pasirodo, Merkinėje progimnazija pradėjo veikti 1921-aisiais. Akivaizdu, kad mūsų gimnazijos mokiniai daugiau išmano apie dabartį nei apie praeitį. Džiugu, jog viktorinos dalyviai žinojo, kas yra mokyklos direktorė, mokinių prezidentė bei kiek laidų yra išleidusi mūsų gimnazija. Ko gero, renginyje dalyvavę mokiniai nebuvo gerai pasiruošę viktorinai apie mokyklos praeitį ir todėl į tuos klausimus atsakyti sekėsi sunkiau.

Po sunkios viktorinos visų laukė smagesnė

dalis. Kiekviena klasė turėjo padainuoti iš anksto parinktą dainą. Iš pradžių pasirodyti buvo kviečiama 6 klasė su Marijono Mikutavičiaus daina „Trys milijonai“, o šį neoficialų Lietuvos krepšinio himną su dideliu džiaugsmu traukė visa salė. Pasirodymą tęsė 7 klasė su Džordanos Butkutės daina „Nemylėjau tavęs“. Galbūt daugelis manė, jog ši daina nevysiškai tinka jiems dainuoti: gal dar per anksti apie nelaimingą meilę rypuoti. Bet, nepaisant visko, dainužėlė taip pat nuskambėjo gan linksmai.

Po 7-okų į sceną keliavom mes, aštuntokai, su Virgio Stakėno daina „Snaudžia malūnas prie kelio“. Ji mums be galo patiko: net patį malūną pavaizdavome, o žiūrovai liko sužavėti. I gimnazijos klasė atliko irgi to paties dainininko kūrinį „Kelelis tolimas“. Besiklausydami atlikėjų, žiūrovai nusikėlė į šiltas vasaros klajonių dienas. Patys paskutiniai pasirodė Iibg klasė su Vytauto Šiškauskio daina „Mūsų kaimas“.

Susumavus visus viktorinos taškus paaiškėjo, kad „Šauniosiomis klasėmis“ galima vadinti 6 ir Iibg klases.

Inesa Sinkevičiūtė ir Gabrielė Lukšytė, 8 kl.
Inesos Sinkevičiūtės, 8 kl., nuotr.

In miškų ajau, grybukų radau...

Kai buvau mažas, kartą mano diedukai parnešė didžiulį „kašiką“ grybų. Jų vardų aš nežinojau, bet vadinau juos taip: didžiuuulis – mažiuukas, didžiuuulis – mažiuukas. Po daugelio metų, 8 klasėje, mūsų gimnazijos biologijos mokytojas Silvestras Pūtys išsiuntė mane, mano bendraklasį Daumantą Žitką, devintokus Sigitą Pačkauską ir Dominyką Visocką į stovyklą grybams pažinti. Joje dar dalyvavo ir keturios mergaitės iš Varėnos „Ažuolo“ gimnazijos. Gyvenome Darželių kaimo sodyboje. Mums vadovavo Dzūkijos nacionalinio parko darbuotojai: dr. Onutė Grigaitė ir Emilis Tamošiūnas. Stovykla vyko nuo rugsėjo 26-os iki 28-os dienos.

Pirmąją dieną, 16 val. atvykę į Marcinkonis laukėme mergaičių iš Varėnos. Belaukdami keturiose su Onute pririnkome 9 skirtingas žoleles arbatai. Varniškėms atvykus, Emilis su Onute supažindino mus, ką darysime. Tą patį vakarą išvykome į Čepkelių raistą. Mūsų tikslas buvo surasti kuo daugiau pelkėje augančių grybų. Jų iš tiesų radome nemažai. Grįždami į Darželius, sustoję miške, susikūrėm laužą ir išsivirėm arbatos. Kai pasiekėm nakvynės namus Darželiuose, Emilis parodė filmą apie Dzūkijos nacionalinį parką. O tada nuėjome miegoti.

Antrosios dienos ryte sulaukėme grybų specialistės (mikologės) dr. Redos Iršėnaitės iš Vilniaus. Mūsų vadovai mums išaiškino, kokių grybų rūšių galima aptikti Dzūkijos miškuose. Po trumpos paskaitos kaip tik ir patraukėme į Darželių ir Kapiniškių mišką. Šį kartą mūsų tikslas buvo surasti kuo įvairesnių grybų rūšių. Po trijų valandų grybavimo radome: nemažai kazlėkų, baravykų, palšvąjį raudonviršį, žaliuokių, daug pušinių rudmėsių, voveraičių ir daugelį kitų valgomų ir nevalgomų grybų. Beje, Darželiuose grybų pririnkome ne tiek daug, kiek Kapiniškėse.

Kai grįžome, pavalgėme pietus, ir vėl prie darbo. Šį kartą pasiskirstėme darbais: vieni kūrė plakatus, kiti dirbdino medį, ant kurio pakabino kelis plakatus apie grybus, tretieji iš medžio

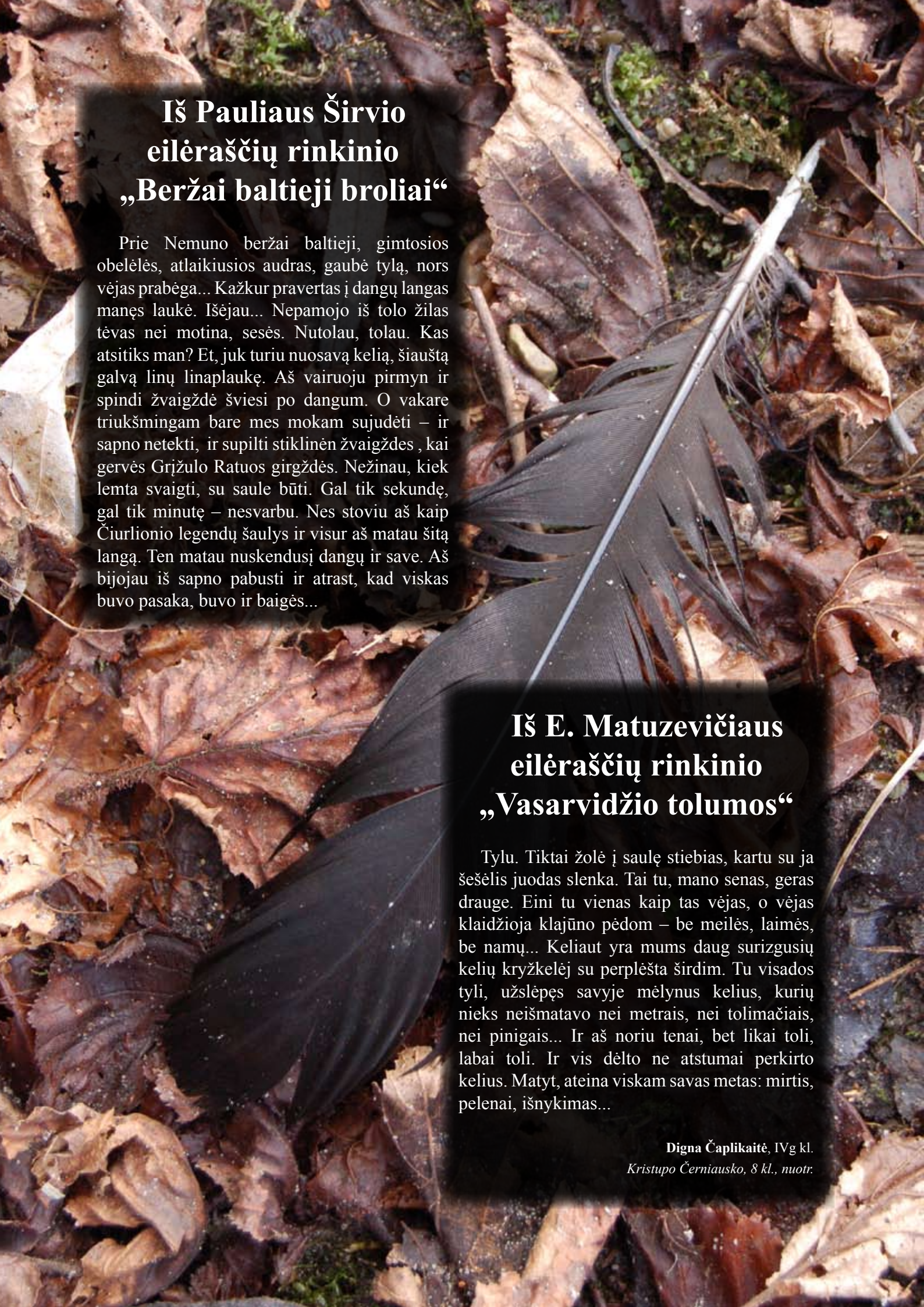

skaptavo antspaudus: baravyką ir musmirę. Po šių darbų mane ir likusius dr. Reda Iršėnaitė išmokė atskirti grybų rūšis ir sudėlioti surinktą mūsų lobį į krepšelius pagal grupes: lakštabudiniai, voveraitiniai, baravykiniai, drebutiniai, kempininiai, žagarūniniai, pumpotaukšliniai, žvaigždūniniai, ausūniniai. Keliems grybams padarėme Herbarus (aprašus, grybo rūšis, kur ir kada jis rastas, kas jį rado). Vėliau surūšiaavome grybus pagal reikiamas rūšis: baravykai, voveraitės, raudonikiai, rudmėsės, ūmėdės... Be abejo, sugrupavome pagal reikiamas grupes: lakštibudiniai, kempininiai ir t. t. Kai viską surūšiaavome, reikėjo išmokti visus rastus grybus. Išmokom gana lengvai, tik kartais pamiršti, kuris tai grybas. Pavakarieniavęėjome miegoti.

Paskutiniąją dieną, susitvarkę ir sudėję grybus į mašinas, išvažiavome į Varėnos Grybų šventę. Mūsų užduotis buvo organizuoti žmonėms loteriją: dalyvis traukia kortelę su grybo pavadinimu, tada iš sugrupuotų grybų privalo atspėti tą, kurį ištraukė. Jeigu parodo teisingai, gauna „baravyko“ antspaudą, o jeigu ne – „musmirės“.

Taigi, šioje stovykloje tikrai išmokau geriau pažinti grybus, sužinojau jų rūšis, grupes. O grįžęs namo ir kitą dieną su savo diedukais bei tėvais išvažiavęs į Maksimonių mišką grybauti, džiaugiausi pirmas radęs tikrinį baravyką. Ir ne vieną. Pagaliau ir aš pamėgau grybauti.

Kristupas Černiauskas, 8 kl.
Emilijos Rožankevičiūtės, 8 kl., nuotr.

Iš Pauliaus Širvio eilėraščių rinkinio „Beržai baltieji broliai“

Prie Nemuno beržai baltieji, gimtosios obelėlės, atlaikiusios audras, gaubė tylą, nors vėjas prabėga... Kažkur pravertas į dangų langas manęs laukė. Išėjau... Nepamojo iš tolo žilas tėvas nei motina, sesės. Nutolau, toliau. Kas atsitiks man? Et, juk turiu nuosavą kelią, šiauštą galvą linų linaplaukė. Aš vairuoju pirmyn ir spindi žvaigždė šviesi po dangum. O vakare triukšmingam bare mes mokam sujudėti – ir sapno netekti, ir supilti stiklinėn žvaigždes, kai gervės Grižulo Ratuos girgždės. Nežinau, kiek lemta svaigti, su saule būti. Gal tik sekundę, gal tik minutę – nesvarbu. Nes stoviu aš kaip Čiurlionio legendų šaulys ir visur aš matau šitą langą. Ten matau nuskendusį dangų ir save. Aš bijojau iš sapno pabusti ir atrast, kad viskas buvo pasaka, buvo ir baigės...

Iš E. Matuzevičiaus eilėraščių rinkinio „Vasarvidžio tolumos“

Tylu. Tiktai žolė į saulę stiebias, kartu su ja šešėlis juodas slenka. Tai tu, mano senas, geras drauge. Eini tu vienas kaip tas vėjas, o vėjas klaidžioja klajūno pėdom – be meilės, laimės, be namų... Keliaut yra mums daug surizgusių kelių kryžkelėj su perplėšta širdim. Tu visados tyli, užslėpęs savyje mėlynus kelius, kurių nieks neišmatavo nei metrais, nei tolimačiais, nei pinigais... Ir aš noriu tenai, bet likai toli, labai toli. Ir vis dėlto ne atstumai perkirto kelius. Matyt, ateina viskam savas metas: mirtis, pelenai, išnykimas...

Digna Čaplikaitė, IVg kl.
Kristupo Černiausko, 8 kl., nuotr.

Rudeniniai makaronai

Išėjus pasivaikščioti po rudeninę... Na ką čia, niekur aš nevaikštau. Begrėbiant lapus ir niūniuojant: jeigu dirbsim stropiai, uoliai, rudenėlį kitą būsime visi turtuoliai... Meluoju, nes tikrai grėbdama lapus šito neniūniuočiau, kadangi visas turtas rudenį ir vėl bus lapai. Daug lapų...

Na, o iš tikro sėdžiu lovoj ir stengiuosi jums ant ausų prikabinti makaronų apie rudenį. Sakykim, ar žinote, kad lapai – tai rudens balerinos. Na, gal reiktų sakyti „balerūnai“, nes jie juk vyriškiai, taip dailiai besisukantys ant vienatinės savo kojelės, mūsų dar vadinamos koteliu. Sukasi, sukasi ir grakščiai nusileidžia ant žemės. O kaip kitaip, jei tai vienintelis jų gyvenimo šokis, po kurio laukia ilga puvimo egzistencija. Gal geriau apie egzistencijas nei žmonių, nei lapų nekalbėkim... Vat, geriau pašnekėkim apie voratinklius, kurie ypač gražūs rudenį. Šie tinklai tokie jau baisūs mėgėjai nusileisti mums ant veidų... O ar žinote kodėl? Tikriausiai ne. O aš štai žinau, bet vargu ar jūs manim patikėsit. Bet galime pabandyti... Taigi seniai, oi kaip seniai, senis Mėnulis, su visais dar dantimis, pavedė vorams numegzti šydsus, kurie neleistų gyviesiems matyti mirusių. Taip vorai dar ir dabar deda giją prie gijos, kol galiausiai rudeniop užbaigia savo darbą ir taikosi savo tinklus užmesti mums ant akių. Ypač tai galime pajusti prieš Vėlines. Na, tai ar patikėjot? Aš pati tai nelabai – labai, bet pripažinkim, kad istorija graži. Beveik tokia pat graži, kaip ir šio metų laiko spalvų gama. Dabar, žinoma, galėčiau tekstelėti jums istoriją apie rudenio spalvas, bet vargu ar to reikia, nes pasakom tikriausiai jau nebetikit ir kitaip nei aš jau išaugote iš stebuklų pasaulio, kur skraidžioja fėjos, bučiuojamos varlės ir šypso bedantis Mėnulis. O gal dar tikite? Jei tikite, tai mums pakeliui. Tuomet, tik nevēluokite į rudeninių vakarų traukinį, kuris bilda tolyn skirtingų pasaulių gyvenimo keliais ir keliaukime drauge...

Žieminės bulvės

Jau laukiu žiemos. Keistoka, kai visi aplinkui laukia vasaros. Na, bet tai paskutinė mano žiema, visa žiema tarp jos baltų patalų, nes miestuose jie paprastai murzini būna. Tai jau dabar svajoju, kaip, pasiėmus savo šunų šlovę – Glorą, braidysiu miško pusnynais. Aišku, tam yra viena sąlyga – turi būti sniego. Vienais metais Kalėdas šventėm be sniego. Baisiai keista, kai eglutė akelėm mirksi, o kieme sniegas neblizga. Bet ką aš čia? Juk parduotuvių vitrinose eglutės pirkėjus pradeda kabinti dar lapkritį. Bet vis tiek per daug gamta, prisiminus seną savo kavalierių – klimatą, ėmė išdykaut. Žinoma, prie to prisidėjome ir mes, kad jie taip susikukavo.

Tai vat, jei tik bus sniego, brisiu miškais „palaidnais plaukais“. Gal kiek ir keistokas šis mano noras, bet smagus. O be to, žmonės su keistais norais yra įdomesni nei kiti. Štai aš, prasta kalbininkė, ėmiau ir pasižadėjau sau, kad jei anglų kalbą išlaikysiu tarp 90 ir 100 stosių į Afrikos kalbų ir filologijos studijas. Dar tuomet pradėčiau sportuoti, nes jeigu išvažiuočiau kur į Afriką pagal mainų programą, gali prisieit skuost savana kaip gerai nuo liūtuko ar begemotuko. Bet žiūrėkit, nušaučiau du zuikius vienu metu: įdomiai studijuočiau ir dar tapčiau sprintere. Deja, deja, apie tokius rezultatus ir gyvenimą belieka tik svajoti. Jau dabar likimo pirštas pastumia apie tai užuominų. Sakykim, sėdžiu prie kompiuterio, skaitinėju ir perskaitau „Toli eisi“. Žinoma, pritaikau šitai sau... Ir paukšt mama kviečia bulvių lupti. Toli eisiu, net bulvių lupti. Žinot, kaip atlygio tikėjaus bulvių košės, apie kurią kelias dienas buvo kalbama, bet bulvės taip ir liko tik bulvėm prie kotleto. Jokios transformacijos ar evoliucijos. O jei tikėčiau savo „išmislais“: tai ženklas, kad gyvenime sunkiai dirbsiu ir galiausiai vis tik liksiu apgauta. Bet tai tik tikėjimas, o jis jau kita tema, nes dabar manęs laukia bulvės, o dar labiau lietuvių rašinys.

Gerosios raganos

Seniau žmonės nekenė raganų, laumių, jas net gyvas sudegindavo. Esą jos vaikus grobdavo ir vietoj jų palikdavo lovelę nuvytusią rožę. Žmonės galvodavo, kad laumių yra tik blogų. Bet už miško buvo kaimelis, ten gyveno gerosios raganos. Žmonės, aptikę tą kaimelį, jį visą sudegint norėjo, bet raganos prižadėjo prie mažų vaikų nelįsti.

Praėjo kiek laiko, po metų, dvejų, raganos prie žmonių nelindo, o žmonės – prie raganų. Kartą moteriškė paliko vaiką kieme pažaisti su broliukais ir sesytėmis. Tas mažas vaikas pakrūmėję pamatė žaltį. Priėjo prie jo ir pavaikė su pagaliu. Žaltys supykęs šnypšti pradėjo ir vaikui įgelt norėjo. Pamatę broliai pagalbos kviest nubėgo. Pro šalį skrido laumė, išvydusi vaiką, pagrobė. Kai atėjo moteriškė, nieko neberado.

Nuo to laiko žmonės su raganomis santarvėje ir gyvena vieni kitiems padėdami.

Rugilė Ulbinaitė, 5 kl.

Monikos Turauskaitės, IV g kl., nuotr.

Žiemos belaukiant

Vieną rytą peliukas Mikis nuo elnių baubimo lauke nustėro, iš laimės pamatęs, kas dedasi lauke.

Buvo vėlyvas ruduo, bet paukščiukai ir vabzdžiai vis dar skraidė. Viena bitutė prazyzė jam pro ausytę, ir Mikis, pasigavęs gerą nuotaiką, ėmė žaisti su žolės stiebeliu bei smilgų bokšteliais, įsivaizduodamas, kad yra dideliame labirinte. Staiga jis pamatė šalimais esančio namo atidarytas duris ir sumastė įeiti vidun. Greitai įsliuogęs į vidų jis iškart užuodė sūrio kvapą, todėl didelėmis pastangomis užšoko ant virtuvės spintelės ir pamatė šį skanėstą. Mikis kaip mat pradėjo grimzti į sūrio pasaulį, kuriame, kaip žinoma, viskas buvo iš sūrio. Bet svajonės ilgai netruko, nes į virtuvę žengė tų namų šeimininkas. Nors buvo ankstyvas rytas, Mikiui pasidarė truputį keista. Bet peliukas sėkmingai grįžo į savo urvelį su gabalėliu sūrio.

O paskui pradėjo ruošti žiemai, išsišlavė urvelį, viską gražiai susidėliojo ir pagaliau po keleto savačių peliukas sulaukė sniego. Minkštutės sniegės užklojo visą kaimą. Taip užsnigo, jog atrodė, lyg kas būtų paėmęs ir viską, kiek tik akys matė, užklojęs balta balta drobule.

Modesta Turauskaitė, 5 kl.

Kaip atsirado žvaigždės

Kartą labai seniai gyveno žmogus, kuris norėjo, kad naktį dangus žibėtų. Tai nuėjo pas kalvį ir paprašė, kad nukaltų labai daug mažų žvaigždučių. Po metų ateina žmogus pas kalvį, pasiima žvaigždes ir laukia nakties. Atėjus nakčiai žmogus į dangų sumėtė žvaigždes.

Nuo to laiko dar ir dabar naktį žiba žvaigždės...

Diana Jakavonytė, 5 kl.

Andrėja

Ji tiesiog ėjo parku. Tuščiai beprasmiškos mintys sukosi jos galvoje. Andrėja – tai Ji. Tiesiog eilinė paauglė. Ir diena buvo rudeniškai auksinė. Viskas lyg auksas, jos plaukai, šalikas, batai, lapai nudažyti rudens. Andrėja eidama bandė suvokti, kas yra tas gyvenimas. Jai sunku. Juk Andrėja nėra vaikas, bet ir nesuaugusi. Ji nori mokėti kaip ir jos tėvai, skirti, kas gera, o kas bloga. Tačiau nėra taip lengva, kaip iš šono atrodo. Ji siekė tikslų, tačiau jai pritrūkdavo žiupsnelio kantrybės, o gal noro...

Augo Andrėja ir jos pasitikėjimas savimi. Augo. Jau ketvirtą rudenį ji eina tuo pačiu parku, bandydama suvokti, kas gi tas gyvenimas. Augo Andrėja ir jos mintys, meilė, garbė. Augo. Kiekvienais metais rasdavo viltį. Ji jau nebebuvo paika mergaitė. Jai teko paragauti ir karčių gyvenimo akimirkų, jau manė, kad viskas slydo iš po kojų. Tada tekdavo semti gyvenimą pilnu samčiu, ieškoti pasitikėjimo savyje ir žengti žingsnį į priekį.

Andrėja augo lyg gėlė. Vėjo pasėta, saulės meilės sušildyta, išdaiginta, subrandinta ir užauginta. Lietaus pagirdyta. Deguonies bei visų azoto ir oro molekulių pamaitinta. Išaugo ji į grakščią panelę. Pasitikinčia savimi. Andrėja paržydo rudenį atvirkščiai negu visos gėlės. Visos vyto ir ruošėsi žiemos miegui. O štai šitoji gėlė dar tik pradėdąs žydėti ir matyti pasaulį kitom spalvom augalas. Ja visi didžiavosi ir gerbė, nes ji to troško, siekė ir dėjo pastangas tam, kad pasikeistų. Suvokdama, kas yra gyvenimo prasmė. Juk mes puošiame gyvenimą, kaip ir mūsų trūkumai jo negadina. Paliesdami priešingos lyties žmogaus sielą, tiesiog nepastebimai įsiliedami į jo gyvenimą. Andrėja suprato, kas jai yra gera, o kas bloga...

Gal tai sutapimas, bet ruduo yra susimąstymo, suvokimo ir supratimo metas. Kada gali žmogus suimti save į rankas, susivokti ir siekti savo norimo tikslo. Tik po rudens ateina šalta žiema. Įdomu, kaip ją ištvers Andrėja?

Jovita Urbonavičiūtė, 8 kl.

Rudeninis lapų šokis

Rudenišką spalio 23-ios dienos popietę jaunieji kūrėjai suskubo į skaityklą, kur jau ne vienerius metus vyksta šiltas ir jaukus renginys, skirtas būtent jiems. O ir metų laikas pasirinktas ne atsitiktinai, juk būtent ilgaus rudens vakarais, beklausant vėjo dainos ir stebint lapų šokį, sklaidžiasi gražiausi kūrybos žiedai.

Nors šiemet išdykėlė saulė sutrukdė grožėtis užfiksuotais lapų šokiais, bet kūryba suskambo eilėmis, proza bei bardiškomis dainomis. Labai smagu, kad kasmet jaunųjų talentų vis gausėja. Jau ne pirmus metus galime išgirsti pačius mažiausius – pradinukus ir tuos, kurie tuoj tuoj išeis plačiais gyvenimo keliais.

Skaitykloje, kvėpiančioje obuoliais ir kaštonais, pirmąjį žodį tarė renginį organizavusios bibliotekininkės Margarita Leskauskienė ir Laima Čaplikienė, kurios paskatino pasidalinti savo turimais lobiais. Kūrybos lobių skrynias atrakindavo kaštono raktas, kuris keliavo iš rankų į rankas. Ir mes išgirdome pačius įvairiau-

sius eilėraščius, istorijas, pasakas, skaičiuotes, dainas...

Dėkojome visiems, kurie dalinosi savo kūryba, bei tiems, kurie prisidėjo prie jaunųjų talentų ugdymo.

Tačiau kaip bebūtų gaila, bet viskas turi savo pradžią ir pabaigą... Tad paskutinius žodžius tarė gimnazijos direktorė Regina Sakalauskienė ir mokytoja Rita Černiauskienė, kurios džiaugėsi šia rudeniška mokyklos tradicija – suburti jaunuosius kūrėjus ir jais pačiais, kuriančiais, augančiais, svajojančiais. Tikriausiai, visi žinome, kad ruduo gėrybių metas, tad ir jų netrūko mūsų popietėje: nei skanių vaišių, nei puikių dovanų. Po jų autoriai iškeliavo savo keliais, vedančiais ne kur kitur, o į Parnaso kalną, į kūrėjų buveinę... Bet tik iki kitų metų, kol juos vėl suburs ruduo, mokykla ir tie, kuriems rūpi, kad neužgestų jų kūrybinė ugnis.

Digna Čaplikaitė, IVg kl.

V. Černiausko nuotraukoje – popietės dalyviai.

Tarptautinė tolerancijos diena

Mokinių Tarybos akcija. Jolitos Šmitaitės, IIIg kl. nuotr.

Lapkričio 15 d. minėjome tarptautinę „Tolerancijos dieną“. Šios dienos metu skatinome atkreipti gimnazistų, visuomenės dėmesį į skirtingų nuomonių, pažiūrų, sergančių žmonių toleravimą, pakantumą, gebėjimą suprasti kitus, kantrybę.

Pradinių klasių mokiniai kartu su mokytojais kūrė standą „Tolerancijos gėlė“.

Mokinių Taryba vykdė akciją „Būk tolerantiškas“. Jos metu kiekvienam gimnazistui, mokytojui buvo padovanota Žydrūnės Lukaševičiūtės (IVg kl.) sukurta emblema.

IIIg klasės gimnazistai su auklėtoja Asta Tarailienė lankėsi Merkinės darželyje. Darželinukai noriai bendravo su gimnazistais, kartu žaidė, piešė bei dalinosi gera nuotaika.

Socialinė pedagogė Birutė Čaplikienė ir logopedė, specialioji pedagogė Inga Taraškevičiūtė-Kimontienė organizavo popietę „Spalvingoje rudens popietėje“. Šioje popietėje tėveliai turėjo galimybę pasiklausyti psichologės paskaitos, kartu su vaikais išbandyti piešimo ant vandens techniką, pabendrauti.

Baudų turnyro nugalėtojai K. Černiauskas (8 kl.) ir Š. Lasinskis (IVg kl.). Emilijos Rožankevičiūtės, 8 kl., nuotr.

„Spalvingoje rudens popietėje“. Vytauto Černiausko nuotr.

Penktokų akcija Merkinės miestelio gyventojams. Mokytojo Eimanto Vitkausko nuotr.

IIIg kl. mokinių susitikimas su darželinukais. Astos Tarailienės nuotr.

Penktokai kartu su auklėtoju Eimantu Vitkausku dalyvavo akcijoje, kurios metu dovanojo gėlę Merkinės miestelio gyventojams, primindami apie tolerancijos svarbą visuomenėje.

Po pamokų vyko baudų mėtymo rungtynės, kuriose dalyvavo 5 – IVg kl. mokiniai. Šiose varžybose dalyvavo 35 gimnazistai. Taikliausio metiko titulą iškovojo Kristupas Černiauskas (8 kl.), antroji vieta atiteko Šarūnui Lasinskiui (IVg kl.), trečioji – Ernestui Bernatavičiui (6 kl.).

Mokytojas Vytautas Černiauskas

V. Krėvės savaitė

Spalio 14 d. prasidėjo V. Krėvės savaitė, skirta paminėti rašytojo 131 – asias gimimo metines. Ta proga vyko įvairios teminės pamokos, užsiėmimai. Penktokai kartu su lietuvių kalbos mokytoja R. Černiauskiene gilinasi į Leonardo Gutausko ir V. Krėvės mitologinį pasaulį, šeštokėliai per V. Černiausko dailės pamoką iliustravo Martyno Vainilaičio kūrybą. Mokytoja A. Tarailienė pasiūlė tris temas lietuvių kalbos pamokas: „Vincas Giedra – Dainavos krašto poetas“, kurios metu V. Giedros ir V. Krėvės kūrybą gvildeno septintokai, Pauliaus Širvio poeziją analizavo ir sąsają su V. Krėvės kūryba ieškojo aštuntokai, o Vytauto Bložės ir Nijolės Miliauskaitės poeziją analizavo IIIg klasės mokiniai. Per direktorės R. Sakalauskieneš šokio pamokas IIIg ir IVg klasės mokiniai gilinasi į Tautinio šokio ištakas Merkinėje bei Senovės dieną toje pačioje Merkinėje. Taip pat IIIg ir IVg klasių mokiniai ieškojo informacijos apie V. Krėvės gyvenimo ir kūrybos etapus internetinėje erdvėje informatikos mokytojo G. Rudzio pamokų metu. Neliko pamiršti ir pradinų klasių mokiniai, kurie kartu su savo mokytojais parengė piešinių parodą „Krėvės žemės broliai“. Dailę pasirinkę abiturientai padėjo mokytojai R.

Susitikimas su Subartonių V. Krėvės memorialinio muziejaus direktore E. Buržinskine.

Lesniauskienei rengti standą, o V. Černiausko grupė suruošė parodą „Krėvės žemės broliai. Sigitas Geda“.

Spalio 15 d. tęsėsi V. Krėvės savaitės veiklos. Pirmokėliai, vadovaujami mokytojos Z. Kulakauskienės, skaitė Anzelmo Matučio kūrinius, deklamavo eilėraščius. Per mokytojo A. Kulausko pamoką trečiokai nagrinėjo M. Vainilaičio kūrybą. Lietuvių k. mokytojos A. Tarailienės pamokoje aštuntos klasės mokiniai analizavo šiuolaikinio žmogaus santykį su gamta, remdamiesi V. Krėvės „Skerdžiumi“. Vėliau per mokytojo V. Černiausko dailės pamoką kūrė atributiką artėjančiai knygų mugei, o per klasės valandėlę kartu su auklėtoju A. Šapalu ieškojo džiūkiškų akcentų P. Širvio kūryboje. IIg klasės mokiniai dalyvavo lietuvių k. mokytojos R. Osinskienės kuriojamoje viktorinoje „Ką aš žinau apie V. Krėvę“. Istorijos mokytojo S. Tarailos pamokoje IIbg klasės mokiniai domėjosi V. Krėvės indėliu tarpukario Lietuvos politikoje. Abiturientai per lietuvių k. pamoką ieškojo paralelių tarp Sigito Gedos ir V. Krėvės kūrybos,

jiems vadovavo mokytoja R. Černiauskienė. IIIg ir IVg klasių mokiniai ieškojo informacijos apie V. Krėvės gyvenimo ir kūrybos etapus internetinėje erdvėje informatikos mokytojo G. Rudzio pamokų metu. Po pamokų įvyko Ig klasės mokinių krikštynos, krikštatėviais tapo IIabg klasių mokiniai, vadovaujami auklėtojų R. Osinskienės ir R. Varanavičienės.

Spalio 16 d. antrojai, vadovaujami mokytojos Z. Kulakauskienės, kalbėjosi apie rašytojo kūrybinį palikimą. 3 – 4 klasių mokinukai (mokytojai A. Kulakauskas ir R. Alekšiūnienė) susitiko su Subartonių V. Krėvės - Mickevičiaus memorialinio muziejaus direktore Evelina Buržinskiene. Mokytojas S. Papartis per gamtos pamoką su penktokėliais tyrinėjo gamtos pokyčius V. Krėvės aprašytoje Merkinėje. Vyko klasės valandėlės, skirtos pokalbiui apie rašytoją ir jo kūrybą: 5 klasėje (auklėtojas E. Vitkauskas) – „Mūsų žemietis V. Krėvė“, 7 klasėje (auklėtoja V. Katkevičienė) „Knyga – mano draugas“. Ig klasės mokiniai gilinosi į K. Sajos kūrybą ir ją iliustravo per V. Černiausko dailės pamoką. Istorijos mokytojas E. Vitkauskas su IIag klasės mokiniais gilinosi į V. Krėvės politinę veiklą. Abiturientai lietuvių kalbos mokytojos R. Černiauskienės pamokoje turėjo progą paieškoti Juozo Apučio ir V. Krėvės kūrybinių paralelių. Po pamokų krepšinio aikštelėje net devynios 8 – IVg mokinių komandos išbandė jėgas krepšinio 3x3 turnyre „Vincuko ažuolas“. Turnyrą organizavo V. Černiauskas kartu su kūno kultūros mokytojais V. Lukšiu, T. Barysu ir L. Nekrošiumi.

Spalio 17 d. mokytojos Z. Kulakauskienės an-

„Fotoblyksnio“ narių žygis V. Krėvės takais.
Kristupo Černiausko, 8 kl. nuotr.

trokėliai domėjosi žaislais ir žaidimais iš Vincuko vaikystės. Abiturientai artimiau susipažino su iš Dzūkijos krašto kilusio poeto Gintaro Bleizgio kūryba, biografija bei asmenybe per mokytojos R. Černiauskienės lietuvių k. pamoką. 6 ir Ig klasės mokiniai dalyvavo viktorinoje, kurią organizavo lietuvių k. mokytoja R. Osinskienė. Ig klasės auklėtoja A. Katelnaitė su savo auklėtiniais klasės valandėlės metu diskutavo „Ar Krėvės kūrybos svarbiausios vertybės – žmogaus ir tautos laisvė – aktualios ir priimtinos šiandien?“ Lietuvių k. mokytoja R. Varanavičienė kartu su IIbg klasės mokiniais ieškojo „Naujojo mito kūrimo A. Kalanavičiaus ir V. Krėvės kūryboje“. Taip pat vyko į tradicinę talką V. Krėvės – Mickevičiaus memorialinio muziejų, kurioje dalyvavo IIIg klasė su auklėtoja A. Tarailiene.

Šią savaitę vainikavo netradicinio ugdymo dienos renginys penktadienį – „Krėvės žemės broliai“, kuris vertas atskiro straipsnio.

Mokytojas Vytautas Černiauskas

Krepšinio turnyro 3x3 „Vincuko ažuolas“ nugalėtojai. Emilijos Rožankevičiūtės, 8 kl., nuotr.

„Krėvės žemės broliai“

Spalio 18 d. Gimnazijoje vyko netradicinio ugdymo diena „Krėvės žemės broliai“. Pirmoje šios šventiškos dienos dalyje šurmuliavo improvizuota knygų mugė. Joje 5 – IIIg klasės mokiniai pristatė Dzūkijoje kūrusius rašytojus, supažindino su jų kūrybiniu palikimu. Tuo tarpu abiturientai krikštijo pirmokėlius. Antroje dalyje vyresniesiems vyko susitikimai su etnologu dr. V. Čapliku, rašytoju, gamtininku H. Gudavičiumi, poetu G. Bleizgiu. 5 – 8 klasių mokiniai dalyvavo kūrybinėse dirbtuvėse, kurias kuravo šiuo metu studijuojančios merginos – jaunoji poetė R. Kasperionytė, VU filologiją studijuojanti R. Sikorskaitė ir VU antropologijos studentė J. Žekaitė. Baigiamasis renginys „Krėvės žemės broliai“ pasižymėjo brandumu ir turtingu poetiniu skambesiu, svečių pasisakymais. Renginį vedė M. Pauliukas (IVg kl.) ir Ž. Minelga (IIIg kl.). Jiems talkino N. Lisauskaitė (7 kl.), K. Černiauskas, Jovita Urbanavičiūtė (8 kl.), I. Bingelis (IIg kl.), R. Stanevičiūtė (IIIg kl.), mokytojas L. Nekrošius. Knygų mugei scenarijų rašė lietuvių k. mokytoja A. Tarailienė, jai talkino mokytoja R. Osinskienė. Baigiamojo renginio scenarijų kūrė lietuvių k. mokytoja R. Černiauskiene, o jai talkino mokytojai R. Varanavičė ir V.

Černiauskas. Krėviukių krikštynomis rūpinos abiturientai kartu su auklėtoja R. Černiauskiene. Dėkojame visiems, prisidėjusiems prie šios žavios šventės kūrimo.

Mokytojas Vytautas Černiauskas

Gimnazijos mokinių pasiekimai 2013-2014 m. m. rugsėjo - gruodžio mėn.

Respublikiniai laimėjimai:

Respublikinių varžytuvių „Tarmių lobynai“ nugalėtojai:

I vieta: Justinai Žitkutei, 3 kl. (1 – 4 kl.)

I vieta: Ignui Bingeliui, Ig kl. (9 – 12 kl.)

Rajoninių olimpiadų ir konkursų laimėjimai:

Tikybės olimpiada:

II vieta: Urtei Fialkovskytei, IIbg kl.

I vieta Ronetai Saveiskytei, Kristupui Černiauskui, Emilijai Rožankevičiūtei, Gabrielei Lukšytei, Inesai Sinkevičiūtei (8 kl.), Domantui Nedzinskui (IVg kl.) Varėnos rajono savivaldybės švietimo ugdymo įstaigų mokinių konferencijoje – parodoje „Sveikatos galerija“. Renginio organizatorius – Varėnos rajono savivaldybės visuomenės sveikatos biuras

Varžybos:

I vieta 1 – 4 klasių komandai Lietuvos mokinių (2003 m. gim. ir jaun.) Olimpino festivalio zoninėse kvadrato pirmenybėse

Jolitos Šmitaitės, IIIg kl., nuotr.

I vieta 1 – 4 klasių komandai Varėnos rajono pradinį klasių kvadrato pirmenybėse

II vieta berniukų komandai (2001-2002 m. gim.) Lietuvos mokinių olimpinio festivalio zoninėse kvadrato varžybose

II vieta mergaičių komandai (2001-2002 m. gim.) Lietuvos mokinių olimpinio festivalio zoninėse kvadrato varžybose

I vieta berniukų komandai Varėnos rajono mokinių (2001-2002 m. gim.) kvadrato varžybose

I vieta mergaičių komandai Varėnos rajono mokinių (2001-2002 m. gim.) kvadrato varžybose

II vieta mergaičių komandai Varėnos rajono mokinių kvadrato varžybose

III vieta 7 – 8 kl. merginų komandai Lietuvos mokinių olimpinio festivalio mažojo futbolo 5 x5 varžybose

I vieta 7 – 8 kl. merginų komandai rajoninėse salės futbolo varžybose

II vieta 7 – 8 kl. berniukų komandai rajoninėse salės futbolo varžybose

I vieta Mariui Česnulevičiui, IIIg kl., rajoninėse svarsčių kilnojimo varžybose (svorio kategorija iki 85 kg)

I vieta Augustui Česnulevičiui, IIIg kl., rajoninėse svarsčių kilnojimo varžybose (svorio kategorija iki 73 kg)

I vieta Mantui Kisieliui, IIag kl., rajoninėse svarsčių kilnojimo varžybose (svorio kategorija iki 68 kg)

II vieta Einorui Karlonui, IIag kl., rajoninėse svarsčių kilnojimo varžybose (svorio kategorija iki 68 kg)

II vieta Laurynui Juškevičiui, IVg kl., rajoninėse svarsčių kilnojimo varžybose (svorio kategorija virš 85 kg)

III vieta Ugnei Lukšytei, 4 kl., Varėnos r. 1 – 5 klasių mergaičių kalėdiniame šaškių turnyre

III vieta Erikui Vaščilai 1 kl., Varėnos r. 1 – 5 klasių berniukų kalėdiniame šaškių turnyre

Įvairūs konkursai:

III vieta 4 klasės komandai tarptautiniame vaikų, mokinių, pedagogų ir visuomenės sveikatos priežiūros specialistų konkurse „Sveikuolių sveikuoliai“

Ronetai Saveiskytei, Kristupui Černiauskui, Emilijai Rožankevičiūtei (8 kl.), Domantui Nedzinskui (IVg kl.) šalies mokinių konferencijoje – parodoje „Sveikatos galerija“: Už kūrybiškai,

Vytauto Černiausko nuotr.

originaliai pristatytus pranešimus Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centro pagyrimo raštas; Už aktyvumą skleidžiant sveikatinimo idėjas Sveikatos mokymo ir ligų prevencijos centro raštas.

Domantui Nedzinskui (IVg kl.) šalies mokinių konferencijoje – parodoje „Sveikatos galerija“: Už kūrybiškus, aktualius, meniškus darbus Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centro pagyrimo raštas.

Šulinio inf.

Klausimų dėžutės atidarymo akimirkos. Inesos Sinkevičiūtės, 8 kl., nuotr.

TYRĖJO DIENA

Belaukdami gruodžio 11 d. vykiančios „Ty-rėjo dienos“, fizikos mokytojo Stasio Paparčio paskatinti, mes, žurnalistai, nusprendėme suži-noti, kaip mūsų mokyklos gimnazistai ruošiasi šiai dienai. Apklausus 10 mokinių, pastebimos tokios išvados.

Pasirodo, visi apklaustieji žino, kada vyks ši diena, ir tai jie sužinojo iš fizikos mokytojo bei iš skelbimų. Juk tai akivaizdu, tik įėjus į mokyklą pirmame aukšte, vestibulyje, stovi didelis kosmonautas, dėžutė klausimams, o pats fizikos mokytojas tai nuolatos primena ir skatina domėtis. O kam gi yra skirta tyrėjų diena? Viena apklaustoji atsakė taip: „Manau, ši diena skirta tam, kad mokiniai galėtų įsigilinti į mokslininkų darbus, patys apžiūrinėti ir tyrinėti iš arčiau.“ Kiti apklaustieji atsakė panašiai. Tai

rodo, jog mokiniai suvokia šios dienos svarbą.

Taip pat įdomu mums buvo sužinoti, o kokia gi sritimi domisi gimnazistai? „Visata ir aš“ – daugiausiai nuskambėjo toks atsakymas. Apklaustieji norėjo sužinoti įdomius faktus apie visatą, jos įtaką žmogui. Informacijos šiai dienai smalsiukai ieškojo puslapyje <http://www.jaunasis-tyrejas.lt/>, kurį jiems irgi rekomendavo fizikos mokytojas.

Akivaizdu, kad būsimai „Tyrėjų dienai“ mokiniai ruošiasi šitaip: ieško informacijos internete, formuluoja klausimus mokslininkams ir laukia nesulaukia, kol sulauks protingų atsakymų į jų protingus klausimus iš dar protingesnių mokslininkų.

Tyrimą atliko **Gabrielė Lukšytė**, 8 kl.

Tyrėjai atvyko! Prieš pakliūnant į planetariumą. Jolitos Šmitaitės, IIIg kl., nuotr.

Sulaukus „Tyrėjo dienos“

Mūsų gimnazijoje gruodžio 11 d. vyko „Tyrėjo diena“. Tai išskirtinė diena, mūsų mokykloje vykus pirmą kartą. Pas mus svečiavosi mokslininkai iš Vilniaus universiteto. Tą dieną turėjome keturias paskaitas: apie robotiką, lazerių šou, planetariumą, greitaeigę kamerą. „Tyrėjo diena“ buvo labai įdomi, tačiau mokinių nuomonės skirtingos. Ig klasei labai patiko „Tyrėjo diena“, jie sužinojo apie robotiką, labai patiko žiūrėti lazerių šou bei planetariume stebėti žvaigždes. Kitų klasių mokiniai buvo sužavėti greitaeige kamera. Vieniems ši diena buvo ypatinga, kitiems nesukėlė didelio įspūdžio. Ką gi, ir tokių nuomonių reikia. Tačiau niekas neliuko abejingas ir neįgijęs naujų žinių.

Inesa Sinkevičiūtė, 8 kl.

Ig kl. mokinys Artūras Žukauskas demonstruoja judesių daviklių sistemą. Jolitos Šmitaitės, IIIg kl., nuotr.

Su greitaeige kamera filmuojamas lašo kritimas į vandenį. Jolitos Šmitaitės, IIIg kl., nuotr.

Svarbiausias tikslas – svajonės siekis

Kiekvienas susitikimas mus išmoko į gyvenimą žvelgti kitu kampu. Šįkart mūsų gimnazistus savo pavyzdžiu žvelgti į gyvenimą, jo teikiamus pasirinkimus ir galimybes mokė buvęs gimnazijos prezidentas Povilas Sakalauskas

Gruodis – prieškalėdinis laikotarpis, sukviečiantis susiburti savus, pasidalinti džiaugsmais ir atradimais, liūdesiais ir neišsipildžiusiomis svajonėmis. Mokykla – savotiška šeima, į kurią gali sugrįžti visi esami ir buvę mokiniai. Šįkart amžinas Merkinės Vinco Krėvės gimnazijos sargas pats Vincas Krėvė, žvelgiantis nuo postamento, į mokyklą žvilgsniu palydėjo buvusį gimnazijos prezidentą Povilą Sakalauską.

Atvyko jis kaip svečias, projekto „Drąsinkime ateitį“ pakviestas pasidalinti savo ieškojimų, atradimų ir sėkmės istorija. Ne veltui Povilo Sakalausko istoriją galima vadinti ieškojimų ir at-

radimų istorija. Kiekvienas abiturientas susiduria su egzistenciniais klausimais – ko aš noriu? Kuo noriu tapti? Ką aš galiu? Abiturientas Povilas turėjo tris svajones: miškininkystę, odontologiją ir ekonomiką. Baigęs mūsų gimnaziją Povilas pasirinko medicinos studijas, tačiau nerami ir veržli siela jautė, kad ne čia yra jos vieta. Ne gydomoji medicina yra jos kelias. Ir nusprendė Povilas, palaikomas artimųjų, ieškoti savo vietos po saule. Kasdien eidamas iš darbo svajojo apie ekonomikos studijas. Sakoma, svajokite atsargiai, nes svajonės gali pildytis. Taip ir atsitiko Povilui Sakalauskui – jis įstojo į Vilniaus universitetą studijuoti ekonomikos. Tuo pat metu tapo jaunučiu ūkininku. Bet svajonės apie odontologiją vis dar ruseno, todėl, perlaikęs valstybinius egzaminus, jis įstojo į Lietuvos sveikatos mokslų universitetą studijuoti savo svajonių specialybės. Šiuo metu Povilas Sakalauskas yra Vilniaus universiteto ekonomikos bakalauras, jaunas ūkininkas, valdantis daugiau nei pusšimtį hektarų ūkį, ir LSMU odontologijos trečiakursis studentas.

Pasakodamas savo istoriją Povilas Sakalauskas savo pavyzdžiu skatino susirinkusiuosius į susitikimą III – IV g klasių mokinius drąsiai siekti savo svajonių, nes „kai labai ko nors nori, visas pasaulis tau padeda, o patirtis, kokia ji būtų, yra patirtis, padėsianti suprasti tikruosius savo norus.“

Mokytoja Renata Varanavičienė
Vytauto Černiausko nuotr.

Į ateitį – drąsiai atvira širdimi

Mūsų gimnazijoje vyksta projektas „Drąsinkime ateitį“. Gruodžio 13 dieną į gimnaziją sugrįžo dvi buvusios šios gimnazijos auklėtinės Jūratė Skerniškytė ir Živilė Aleksiūnaitė.

Į skaityklą penktadienį sugužėjo ne tik abiturientai. IV, III, II gimnazijos klasių mokinius kaip magnetas sutraukė vykstantis susitikimas su biochemike Jūrate Skerniškyte ir filologe Živilė Aleksiūnaite. Merginos labai išsamiai papasakojo apie savo studijų programas, užsiėmimų rūšis, karjeros galimybes.

Jūratė Skerniškytė – biochemijos studentė magistrantė, labai detalai papasakojo, su kokiais sunkumais tenka susidurti pirmakursiams. Kaip teigė pašnekovė: „Net neįsivaizdavau, kad jau pirmame kurse reikės mokytis net vienuolikos rūšių chemijos. Kai stojau, tiksliai nežinojau, kur stoju, galvojau, kad studijos bus susijusios su chemija ir biologija.“ Pasak Jūratės, labai svarbu yra prieš stojant nuspręsti, ar tikrai ten nori, ar turi reikalingų gabumų ir kantrybės, nes laukia labai sunkios studijos, kvepiančios juodu darbu ir nemiegotomis naktimis. Pašnekovė labai vaizdžiai papasakojo, kodėl turėtų rinktis biochemijos studijas atradimų dvasią turintys mokiniai: „Biochemija – tai sritis, kuri žmogui dar nėra atversta knyga. Gamta per milijonus metų sukūrė tobulą pasaulį, o žmogus to pasaulio pažįsta tik trupinį. Tie, kurie nori suprasti gamtą, turėtų rinkis biochemiją.“ Kaip ir kiekvienas gerai besimokantis studentas, Jūratė pabrėžė galimybę praktiką atlikti užsienyje. Ji vasarą stažavosi Amerikoje, todėl savo patirtimis mielai dalijosi su susirinkusiais.

Susižavėjimu savo studijomis tryško ir kita susitikimo dalyvė Živilė Aleksiūnaitė. Ji vienu metu studijuoja dvi programas: Vilniaus universitete lietuvių filologiją ir Vilniaus universitete pedagogiką. Taip pat, kaip juokavo pašnekovė, „laisvu nuo studijų metu dar

dirbu Vilniaus katalikiškoje „Versmės“ gimnazijoje lietuvių kalbos mokytoja“. Į susirinkusiųjų klausimus, kaip pavyksta viską suderinti, Živilė atsakė, kad kiekviena jos gyvenimo minutė yra suplanuota. Labai svarbu norėti kažką padaryti svarbaus gyvenime ir suplanuoti savo laiką. Pristatydama savo studijų programas, viešnia pabrėžė, kad bet kurios studijų programos yra įdomios, jeigu jaunas žmogus yra teisingai pasirinkęs savo gyvenimo kelią, sėdi savo rogėse. Teisingai pasirinkti yra sunku, bet nuo to pasirinkimo labai dažnai priklauso ateitis. „Patarlė sako: devynis kartus pamatuok, dešimtą – pjauk,“ – tokiu palinkėjimu abi viešnios pabaigė susitikimą. Tikėkimės, kad išeidami iš susitikimo gimnazistai šį palinkėjimą išsinešė savo širdyje.

Mokytoja Renata Varanavičienė

Vytauto Černiausko nuotr.

„Mano senolių godos“

Rugsėjo 19 d. Lietuvos mokinių neformaliojo švietimo centre vyko etnokultūrinio projekto „Mano senolių godos“ baigiamoji šventė, skirta Tarmių metams. Mokiniai iš įvairių Lietuvos regionų varžėsi respublikinėse varžytuvėse „Tarmių lobynai“. Dalyviai dainavo, pasakojo istorijas, sekė pasakas. Čia skambėjo aukštaičių, žemaičių, dzūkų ir suvalkiečių šnekta. Vertinimo komisijos narys Vilniaus etninės kultūros centro direktoriaus pavaduotojas Stanislovas Kavaliauskas (mums geriau žinomas kaip laidos „Duokim garo!“ vedėjas) sveikindamas šventės dalyvius sakė, jog didžiausia vertybė yra tai, kad mes mokame kalbėti savo tarme, ir linkėjo, kad visi stengtumėmės būti tikraisiais savo etninės bendruomenės nariais. Labai smagu, kad mokinių, gebančių kalbėti tarmiškai, respublikinėse varžytuvėse pirmąsias vietas užėmė Justina Žitkutė – 4 kl. (mokyt. Rasa Aleksiūnienė) ir Ignas Bingelis – II kl.

Mokytoja Rasa Aleksiūnienė

Laumių audeklas

Štai tokių pasakų iš pasakų rinkinio „Neregėtos negirdėtos pasakos“ pasekė ketvirtokė Justina Žitkutė:

„Vienų sykį moteriškė grebojo šienų ir turėj vaikų pakrūmėj pasdėjus. Per dieną pavargo ir cik parėjus vakari namo prisiminė, kad vaikų pamiršo. Nusgando moteriškė ir bėgo jo ieškoc. Nugi žiūro – vaikas guli šilkinuosna vyscykluose padėtas in lopšį, o laumė supa ir dainuoja... „Čiūčia liūlia paliktasis, čiūčia liūlia užmirštasis.“

Moteriškai privejus laumės atidavė jai vaikų ir dar drobėlės riecimų padovanoj.

– Tu iš to riecimėlio rėžk, kiek nori, cik žiūrėk, neišvynioj ligi galo.

Moteriškė parsinešė vaikų ir iš tos drobėlės pradėj marškinius siūc. Vynioja, vynioja, o drobėlės ciek pac. Pasgyrė jinaį savo kaimynėm,

kad laumės jų apdovanojo. Viena bagota mislina sau:

– Jei laumės biednai tokį riecimų davė, tai man, bagotai, dar daugiau duos.

Vakari suvystė savo vaikų, nunešė pakrūmėn ir paliko. Visų nakcij negalėj užmigc: vis mislino, kur padės tas drobėlas, kur laumės duos. Vos prašvito – nubėgo pakrūmėn. Jau iš tolo daboja, kad prie tos vietos laumės susrinkį dainuoja... „Čiūčia liūlia tyčių darbas, čiūčia liūlia tyčių darbas.“

Privej prieg vaiko – cik kaulalei likį. Nei drobių, nei nieko.

Otoj biednamoteriškėsiuvo, siuov marškinius iš drobėlės, kol rozų sumislino pažiūrėc, kas ty galan yra, kad riecimas nemažėja. Išvynioj ligi galo, ale nieko nerado: drobė, kap drobė. Vėl suvynioj atgal – ale po to riecimas ėmė mažec, mažec, kol visai pasbaigė.

Jei ne tas bobiškas cakavumas, tai gal lig šiolei būt siuvus.“

„Kūrybinės dirbtuvės“

Spalio 18 dieną mūsų gimnazijoje, minint V. Krėvės 131-ąjį gimtadienį, vyko netradicinės „Kūrybinės dirbtuvės“. Jose dalyvavo 5 – 8 klasės. Kiekvienai klasei buvo paskirtas poetas, apie kurį turėjo sužinoti kuo daugiau informacijos, pažinti jo kūrybinius slėpinius.

5 klasei ir 6 klasės mergaitėms paskirtas poetas buvo Leonardas Gutauskas, kūrybinę pamoką vedė Raimunda Sikorskaitė. Raimunda yra buvusi mūsų mokinė, 67 laidos abiturientė, laimėjusi antrojo laipsnio diplomą jaunųjų filologų konkurse. Dabar ji studijuoja lietuvių filologiją Vilniaus universitete, taip pat kuria noveles.

7 klasė ir 6 klasės berniukai žaidė su Sigitu Geda, jiems vadovavo Jovita Žėkaitė. Jovita Žėkaitė taip pat buvusi mūsų gimnazijos mokinė. Dabar studijuoja Vilniaus universitete Istorijos fakultete kultūros istoriją ir antropologiją.

O mes, aštuntokai, gilinomės į Pauliaus Širvio kūrybą, mums padėjo Rima Kasperionytė. Šiais metais ji baigė Lietuvos edukologijos universitete lietuvių filologijos bakalaurą, nuo rudens ten pat studijuoja magistratūroje lyginamąją lietuvių filologiją, šias studijas derina su darbu Vilniaus „Minties“ gimnazijoje.

Na, o vėliau po renginio mes apklausėme keletą mokinių. Pagal pateiktus klausimus mes

padarėme išvadas, kaip mokinius sudomino ši netradicinė diena. Mokiniams netradicinėse pamokose buvo linksma, įdomu, naudinga, patiko užduotys, malonu dirbti, bet keliems mokiniams norėjosi, kad kažkas būtų įvykę kitaip. O kaip, jie ir patys nežino...

Inesa Sinkevičiūtė, 8 kl.

Vytauto Černiausko nuotr.

Kažin kur dingo žiema???

Atėjus gruodžiui viskas buvo lyg ir normaliai! Snyguriavo, spaudė šaltukas, vaikai lipdė sniego senius, čiuožinėjo nuo kalnelių su įvairiom transporto priemonėm. Vieną dieną staiga pamatėme, jog pradėjo tirpti sniegas! „BAISU!!!“ Kurgi dingo tas purusis, baltas, šlapias sniegas. Gal tu man gali pasakyti, kur jį pradanginai? Mes visi jo labai pasiilgom. Šventės buvo geros, bet be sniego – nelabai. Papuolėme į niūrų laikmetį ir neaišku, koks tai metų laikas: tai nei ruduo, bet ir ne žiema. Gal pavasaris, bet ir ne vasara. O kas kaltas? Ruduo esąs tas kaltininkas! Tai jis pasigrobė mūsų ilgai lauktąją žiemą! Kad Kalėdas pavogė Grinčas,

tai mes žinom, tai gal ir sniegą, tą purų žiemos džiaugsmą, jis pavogė? Ir ko gero, į Ameriką nutempė. Sninga virš Plazos viešbučio, Atlanto krantai balti, Laisvės statula paskendus pusnyje ir tik fakelo ranka kyšo. Gal Gabriela Tobias čiuoždama pro šalį į Sočio olimpiadą fakelą galėtų ir uždegti? Ir sniegą nutirpdytų? Tai kas atsakys, kur dingo žiema? Turbūt Donelaitis, gimė žmogus prieš tris šimtus metų, sukūrė poemą „Metai“ užrašė visus keturis metų laikus, o po trijų šimtų metų liko tik du – pavasaris ir ruduo – ruduo ir pavasaris. Tai kur dingo žiema?..

„Šulinio“ redakcija

P.s. Kol išleidome „Šulinį“, žiema ėmė ir sugrįžo.

Monikos Turauskaitės, IVg kl. nuotr.